

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 133/2018-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. marca 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Vajdom, Hviezdoslavovo námestie 201, Námestovo, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Námestovo v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 77/2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. decembra 2017 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného JUDr. Jánom Vajdom, Hviezdoslavovo námestie 201, Námestovo, ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len

„ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Námestovo (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 77/2014 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Z obsahu sťažnosti sťažovateľa vyplýva, že sťažovateľ je žalobcom v konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, ktoré sa začalo na okresnom súde podaním žaloby 10. júla 2014. Ako sťažovateľ uvádza, ku dňu podania ústavnej sťažnosti konanie v jeho veci trvalo 3 roky a 4 mesiace a nebolo právoplatne skončené. Sťažovateľ tvrdí, že „Rozsudok Okresného súdu Námestovo sp. zn. 10 C 77/2014-78 zo dňa 21. 5. 2015 o zamietnutí mojej žaloby bol na moje odvolanie zo dňa 14. 9. 2015 zrušený uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10 Co 727/2015-103 zo dňa 30. 6. 2016. Táto vec sa stala reštančnou vecou a napriek tomu sa vo veci riadne nekoná.“.

3. Sťažovateľ podal listom z 24. októbra 2016 predsedníčke okresného súdu sťažnosť na prietahy v napadnutom konaní. Listom sp. zn. Spr. 4588/16 z 9. novembra 2016 predsedníčka okresného súdu sťažovateľovi oznámila, že súd vo veci priebežne koná, a preto považuje jeho sťažnosť za neopodstatnenú. Sťažovateľ ďalej argumentuje tým, že v napadnutom konaní, ktorého predmetom je určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, ktorá tvorí súčasť bežnej rozhodovacej činnosti všeobecného súdu, nejde o právne zložitú vec. Z dôvodu na strane sťažovateľa malo byť odročené len jediné pojednávanie nariadené na 23. marec 2017, aj to z dôvodu nedodržania 5-dňovej lehoty na prípravu na pojednávanie.

4. Na základe uvedeného sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie vo veci samej nálezom rozhodol:

„Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Námestovo v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 77/2014 porušené bolo.

Okresnému súdu Námestovo prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 77/2014 konal bez zbytočných prietahov.

██████████ priznáva finančné zadostučinenie v sume 2.000,- EUR, ktoré mu je Okresný súd Námestovo povinný zaplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Okresný súd Námestovo je povinný zaplatiť ██████████ trovy konania v sume 312,34 EUR na účet advokáta JUDr. Jána Vajdu č.ú. ██████████ v ██████████ do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

5. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

8. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

9. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. Rozsudok musí byť vyhlásený verejne, ale tlač a verejnosť môžu byť vylúčené buď po dobu celého, alebo časti procesu v záujme mravnosti, verejného poriadku alebo národnej bezpečnosti v demokratickej spoločnosti, alebo keď to vyžadujú záujmy maloletých alebo ochrana súkromného života účastníkov alebo, v rozsahu považovanom súdom za úplne nevyhnutný, pokiaľ by, vzhľadom na osobitné okolnosti, verejnosť konania mohla byť na ujmu záujmom spoločnosti.

III.

10. Podstata sťažnosti sťažovateľa spočíva v jeho tvrdení, že postupom okresného súdu v konaní o určenie vlastníctva k nehnuteľnosti bolo porušené jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, keďže ku dňu podania sťažnosti nebola jeho vec po 3 rokoch a 4 mesiacoch ešte právoplatne rozhodnutá.

11. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo,

pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

12. Ústavný súd zo spisu sp. zn. 10 C 77/2014 vedeného na okresnom súde zistil, že po podaní žaloby 10. júla 2014 okresný súd postupoval v konaní bez prietáhov, vykonával jednotlivé procesné úkony priebežne a na pojednávaní 21. mája 2015 (t. j. po uplynutí približne 10 mesiacov) vo veci rozhodol rozsudkom sp. zn. 10 C 77/2014, ktorým žalobu sťažovateľa zamietol. Sudca okresného súdu požiadal o predĺženie lehoty na vypracovanie písomného rozsudku a ten bol účastníkom doručený koncom augusta 2015, t. j. tri mesiace po jeho vynesení. Sťažovateľ podal proti rozsudku súdu prvého stupňa odvolanie a od tohto momentu uplynuli tri mesiace, počas ktorých sa k odvolaniu vyjadrili žalovaní a žalobca zaplatil súdny poplatok za odvolanie, kým bol spis postúpený Krajskému súde v Žiline na rozhodnutie o odvolaní.

13. Krajský súd v Žiline rozsudok prvostupňového súdu uznesením sp. zn. 10 Co 707/2015 z 30. júna 2016 zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Spis sa nachádzal na odvolacom súde od decembra 2015 do augusta 2016 (8 mesiacov). Po vrátení veci na okresný súd bolo zistené jedno obdobie nečinnosti okresného súdu, a to od 23. marca 2017, keď bolo pojednávanie na žiadosť sťažovateľa odročené z dôvodu nedodržania 5-dňovej lehoty na prípravu na pojednávanie, do 20. novembra 2017, keď okresný súd na pojednávaní o veci rozhodol rozsudkom. Toto obdobie nečinnosti trvalo 8 mesiacov. Rozsudok bol právnomu zástupcovi sťažovateľa doručený 20. decembra 2017, ktorý 4. januára 2018 podal opätovne proti rozsudku odvolanie.

14. Ústavný súd už vo svojej predchádzajúcej judikatúre vyslovil, že zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čl. 6 ods. 1 dohovoru) môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo uvažovať o zbytočných prietáchoch (napr. IV. ÚS 343/04, III. ÚS 59/05, I. ÚS 455/2014), a ďalej vyslovil, že „... nie každý prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok

porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy“ (napr. III. ÚS 59/05).

15. Konanie vo veci sťažovateľa o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti tak ku dňu rozhodovania ústavného súdu trvá 3 roky a 8 mesiacov. Časové obdobie v trvaní 8 mesiacov, keď bol spis postúpený Krajskému súdu v Žiline na účely rozhodnutia o odvolaní sťažovateľa, ani obdobie 1 mesiaca, počas ktorého mal spis vypožičaný ústavný súd na účely tohto konania, však nemožno pričítať na vrub okresnému súdu. Obdobie, počas ktorého vo veci sťažovateľa rozhodoval okresný súd, ktorý bol sťažovateľom v petite jeho sťažnosti označený ako jediný porušovateľ jeho základných práv, tak trvalo 2 roky a 11 mesiacov. Zároveň je potrebné podotknúť, že sťažovateľ podal sťažnosť na prietahy v konaní pred ústavným súdom 1. decembra 2017 (podané na poštovú prepravu 29. novembra 2017), teda až potom, ako okresný súd na pojednávaní 20. novembra 2017, na ktorom bol prítomný aj právny zástupca sťažovateľa, vyhlásil vo veci rozsudok, ktorým opätovne jeho žalobu zamietol.

16. V zmysle judikatúry ústavného súdu nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. II. ÚS 57/01, I. ÚS 48/03, III. ÚS 59/05). Ojedinelá nečinnosť okresného súdu v trvaní 8 mesiacov, ktorú ústavný súd identifikoval v jeho postupe po vrátení veci na ďalšie konanie, vzhľadom na skutočnosť, že do toho času, ako aj následne postupoval okresný súd pribežne, nedosahuje v okolnostiach tejto veci takú ústavnú intenzitu, ktorá by opodstatňovala záver ústavnému súdu o porušení základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov alebo práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote. Uvedené ústavný súd konštatuje aj vzhľadom na skutočnosť, že celková doba konania v právnej veci sťažovateľa, ktorá ku dňu rozhodovania ústavného súdu trvá 3 roky a 8 mesiacov, nemôže byť v celej svojej dĺžke pričítaná na ťarchu okresného súdu z dôvodu, že vo veci rozhodoval aj súd odvolací, ktorého postup však sťažovateľ nenamietal.

17. V prípade, keď ústavný súd zistí, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevysloví porušenie základného práva zaručeného týmto článkom ústavy (napr. II. ÚS 57/01), prípadne návrhu buď nevyhoví (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietne ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, III. ÚS 59/05). Na základe uvedeného preto dospel ústavný súd k záveru, že doterajším postupom okresného súdu nedošlo k porušeniu základného práva s'ťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a preto odmietol s'ťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

18. Vzhľadom na odmietnutie s'ťažnosti v celom rozsahu neprichádzalo už do úvahy, aby ústavný súd rozhodoval o ďalších požiadavkách s'ťažovateľa uvedených v s'ťažnosti.

19. Ústavný súd v závere pripomína, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby po splnení všetkých zákonom ustanovených náležitostí s'ťažovateľ v tejto veci v prípade, že postupom okresného súdu bude aj naďalej dochádzať k zbytočným priet'ahom, predložil ústavnému súde novú s'ťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. marca 2018